

NARCÍS COMADIRA I MORAGRIEGA

(Girona, 1942)

Escriptor i pintor. Destaca especialment en el conreu d'una poesia propera a les formes clàssiques; escriu prosa i teatre, tradueix, col·labora a la premsa, fa crítica literària i està vinculat al món de la història de l'art i l'arquitectura, no en va és pintor i llicenciat en història de l'art.

La seva primera obra, *La febre freda*, data de 1966 i des de llavors no ha deixat de publicar. *Enigma* (1985) rep el Premi de la Crítica Serra d'Or i el Premi de la Generalitat de Catalunya i *En quarantena* (1990) el Premi Ciutat de Barcelona i el Premi Nacional de la Crítica i Lletra d'Or. Gran part de la seva producció poètica es recopila a *La llibertat i el terror. Poesia 1970-1980* (1981) i a *Formes de l'ombra. Poesies 1966-2002* (2003). En prosa cal destacar *Girona. Matèria i memòria* (1989) que tracta sobre la seva ciutat natal. El 1991 s'inicia en el món de la dramatúrgia amb *La vida perdurable*. És traductor d'autors italians com Leopardi, Pavese o Montale i col·labora en diaris i publicacions periòdiques com *El País*.